

REVISTA PRESEI

23 octombrie 2018

MINISTER / SISTEM DE ÎNVĂȚĂMÂNT

CURIERUL NAȚIONAL: Școala românească, departe de Europa 2020/ Florin Antonescu

Ediția la zi a Monitorului educației și formării realizat de Comisia Europeană arată că România e departe de țintele Strategiei Europa 2020 în domeniu. Există indicatori la care suntem ultimii în Europa, fără să fi progresat de ani de zile (reducerea abandonului școlar), la care regresăm (participarea adulților la învățare pe tot parcursul vieții), la care abia acum am atins nivelul la care media Uniunii Europene se găsea cu ani în urmă (angajabilitatea generală a absolvenților în economie). Avem cei mai puțini absolvenți de studii superioare din Europa, tocmai în categoria de vârstă față de care sunt cele mai mari așteptări inovatoare: 30-34 de ani. În ansamblu, la nivel de sistem educațional, România a rămas între ultimele trei țări (cu Bulgaria și Portugalia) care încă nu au atins niciuna din țintele europene din orizontul anului 2020.

Obiectivele Strategiei Europa 2020 pentru educație și formare sunt în număr de șase: 1. reducerea ponderii persoanelor care părăsesc timpuriu sistemul de educație și formare sub 10%; 2. atingerea unui nivel de educație și formare terțiar la categoria de vârstă 30-34 de ani de 40%; 3. atingerea unui nivel de cuprindere în sistemul de educație și îngrijire a copiilor de vârstă mică în proporție de 95%; 4. reducerea ponderii absolvenților de școală de nivel general cu rezultate slabe la lectură, matematică și știință sub 15%; 5. atingerea unei rate de angajabilitate a absolvenților recenți de 82%; 6. cuprinderea adulților la învățare pe tot parcursul vieții în proporție de 15%.

Față de 2014, nu am progresat deloc în privința reducerii abandonului școlar: ne mneținem la 18,1%, în timp ce Uniunea Europeană la nivel mediu s-a apropiat mult de ținta pentru 2020, atingând 10,6%, obiectivul fiind 10%. Este vorba despre abandonul la nivelul pregătirii școlare generale și obligatorii, la vârsta de 18-24 de ani. Produs în acest moment al presupusei deveniri a individului, are de fapt efectul unei abandonări a formării profesionale, a studiilor la nivel ceva mai înalt și de acolo, la nivel superior. Este firesc în acest condiții să înregistrăm și cea mai mică pondere din UE a absolvenților de studii superioare în categoria de vârstă 30-34 ani: 26,3%, în timp ce restul Europei a atins, practic, ținta prevăzută, pentru că a ajuns la 39,9%, ținta pentru 2020 fiind 40%.

În același timp, îmbucurător este că crescut semnificativ angajabilitatea în diferite sectoare economice a absolvenților din segmentul 20-34 de ani: creștere generală de aproape zece procente în patru ani, adică dublu față de ritmul mediu european. Creșterea angajabilității se manifestă cel mai mult la categoria absolvenților de studii superioare. Aici România a depășit media de angajabilitate a UE, atingând 87,4%. Țara noastră se menține sub nivelul țintei europene de angajabilitate generală, care este de 82%, menținerea de acest fel dovedind încă o dată deficitul de lucrători mediu calificați. Cu totul insignifiantă se menține participarea adulților (25-64 ani) la programe de formare continuă: abia 1,1%, la acest capitol România înregistrând un regres față de nivelul atins în 2014, care fusese de 1,5%. În aceste condiții, obiectivul european de cuprindere în formare pe tot parcursul vieții a 15% din persoanele adulte nouă ni se arată a fi la distanță astronomică.

Obiectivul la care sistemul nostru educațional se dovedește în progres consistent este educația și îngrijirea preșcolară. Cuprinderea aici este de 88,2%, după un progres în ultimii ani superior ritmului de creștere european: 1,8% față de nivelul din 2014, în timp ce creșterea medie europeană a fost de 1,1%. Eventualul entuziasm la constatarea că, în sfârșit, „stăm ceva mai bine” la un capitol se cuvine să fie temperat, pentru este capitolul unde media europeană era deja avansată și depășește încă din 2017 ținta pentru 2020: a atins 95,3%, ținta fiind 95%.

Monitorul educației și formării al Comisiei Europene conchide în ceea ce privește România că, deși în 2016 „a înregistrat cea mai mare creștere a cheltuielilor pentru educație, „alocarea din PIB a fost de 3,7%, în continuare unul dintre cele mai scăzute niveluri din Uniunea Europeană”. Media alocării pentru educație în UE este de 4,7% din PIB.

CURIERUL NAȚIONAL: Legăturile dintre educație, piața muncii, morală și viitor s-au rupt/Andreea Paul

Educația de azi față în față cu harta meseriilor viitorului. Pledoarie pentru introducerea educației digitale în clasele primare.

A început, din nou, anul școlar elementar și universitar, cu aceleași lipsuri și viziuni. Începem antrenamentul minților care nu au plecat (încă) din țară și ne uităm cât mai realist putem la tabloul de ansamblu, în câteva puncte critice structurale, fără a le epuiza, desigur. Mai jos sunt consemnate câteva realități punctuale din sistemul de învățământ din România de azi, puncte nevralgice a căror îmbunătățire este strict necesară pentru ca tinerii noștri să intre cu șanse reale pe viitoarea piață a muncii:

Avem din ce în ce mai puțini tineri. Nu doar că se îngustează numeric generația tânără, dar gradul ridicat de părăsire timpurie a școlii, de 18,5% (Eurostat, septembrie 2017), este în creștere față de anul 2012 (17,4%) și nu în scădere - așa cum își propun documentele oficiale care au avansat ținta de 11,3% până în anul 2020. Sarabanda decizională din jurul școlilor profesionale, sărăcia și sacrificarea prin fapte a calității resursei umane ca obiectiv strategic național a dus la aceste realități negative.

Rezultatele tinerilor noștri, comparativ cu alte state europene sau ale lumii, sunt evidențiate de testele internaționale PISA (acronimul folosit de OECD pentru testarea tinerilor de 15 ani la evaluarea cunoștințelor de matematică, științe și citire) care au loc din 3 în 3 ani. România este pe locul 46 din 70 de țări analizate, în cădere la toate categoriile: matematică, științe și citire în anul 2015 față de anul 2012 - țintele oficiale asumate în documentele guvernamentale strategice de a aduce calitatea sistemului educațional românesc pre-universitar la jumătatea ierarhiei mondiale în testele PISA a fost ratat dezastruos.

Nivelul tinerilor sub 25 de ani care nu sunt încadrați profesional și nici nu urmează un program de educație sau formare profesională în 2017 se ridică la 15,2%, la distanță de peste 3 puncte procentuale față de media UE de 12% (Eurostat, 2018). Să ne reamintim de lipsa infrastructurii elementare din atât de multe școli ale țării sau de lipsa profesorilor pasionați și bine pregătiți care să inspire și să atragă elevii?!

România este pe ultimul loc în UE la ponderea resursei umane angajate în știință și tehnologie. Ori, cu cât resursa umană angajată în știință și tehnologie are o pondere mai mare, cu atât nivelul de trai este mai ridicat. Doar 20% din nevoile pieței de profesioniști în științe, tehnologie și inginerie este acoperită în prezent în România, iar decalajul se adâncește între oferta universitară și meseriile viitorului. Oferta educațională bazată pe tehnologiile informaționale și de comunicații nu reprezintă cel puțin 30% din programele educaționale obligatorii la nivel național și nici cel puțin 50% în zonele de locuire vulnerabilă, așa cum propune Strategia Națională pentru Competitivitate a României 2015-2020.

Legile noastre impun alocări de 6% din PIB pentru educație și de 1% din PIB pentru cercetare - ținte niciodată atinse. Educația a fost mereu finanțată în jurul lui 3% din PIB, la jumătatea țintelor oficiale. Cheltuielile publice cu cercetarea-dezvoltarea în România în 2016-2018 au fost la un nivel extrem de scăzut și în continuă scădere, de doar 0,48% din PIB: din care 0,21% este finanțarea publică în 2016, 0,2% în 2017 și 0,18% în 2018, iar 0,27% este finanțarea privată în 2016, conform ultimelor date oficiale disponibile (Eurostat, 2018), în dezacord total cu tendințele europene de creștere a acestora. Contează mai puțin că ne plasăm sub Bulgaria sau Ungaria la competitivitatea educației, ceea ce contează cu adevărat este necorelarea sistemului de învățământ românesc cu nevoile de azi și de mâine ale pieței muncii, dar și distanța la care ne aflăm azi față de tinerii din Singapore, Japonia, Elveția, Estonia sau Suedia.

Consecințele unor asemenea realități din educație sunt grave.

Legătura dintre educație și piața muncii s-a rupt. Calitatea sistemului de educație și de formare continuă nu a reușit să asigure corelarea cu piața muncii actuale. Nu cunosc niciun antreprenor sau decident public care să fie mulțumit de calitatea resurselor umane și cu toții reclamă nevoia de

meseriași și de angajați cu pregătirea potrivită pe care nu îi mai găsim azi pe piață. Toate analizele de resurse umane și ale companiilor ridică nevoia forței de muncă pe primele locuri la blocajele de dezvoltare. Școala însăși și-a mediocrizat la niveluri îngrijorătoare cadrele didactice, iar nevoia de resurse umane calificate este arzătoare în sistemul de învățământ.

Legătura dintre educație și etica muncii s-a rupt. Sistemele publice de învățământ sunt viciate grav de practicile ilegale ale cadourilor în școală, de practicile imorale ale meditațiilor cu aceiași profesori de la clasă - cel mai puternic semnal al calității scăzute a ofertei educaționale de la clasă, de politizarea funcțiilor de conducere în școli etc. care distruge mentalitatea colectivă a eticii, integrității, a pasiunii pentru carte, pentru muncă cinstită și colaborativă. Insulele de excelență nu salvează realitatea de ansamblu, dar ne lasă o fărâmbă de speranță că se poate și altfel, mai bine, la noi.

Legătura dintre educație și viitor s-a rupt. Curricula școlară și universitară nu reușește să țină pasul cu dinamica pedagogică, digitală, antreprenorială, științifică și tehnologică (care servesc afacerilor și locurilor de muncă ale viitorului) și nici cu adaptarea prin personalizare și flexibilizare la abilitățile reale și pasiunile copiilor noștri. România are cea mai modestă economie inovatoare din UE și, mai grav, cu cea mai accentuată viteză de deteriorare a performanțelor inovatoare din UE. Perspectivele sunt și mai incerte dacă reușim să conștientizăm semnalele date de Forumul Economic Mondial în Raportul Global al Competitivității 2017-2018, care ne arată că din cele 137 de țări ale lumii analizate, România se află în topul rușinii mondiale la indicatori cheie ai viitorului, pe locurile: 133 la achiziția noilor tehnologii de către guvern; 132 la capacitatea de a reține resursele umane talentate în țară; 131 la capacitatea de a atrage resursele umane talentate în țară; 126 la disponibilitatea capitalurilor de risc; 110 la capacitatea companiilor private de a investi în cercetare-dezvoltare-inovare, ca să dau doar câteva exemple.

Există totuși soluții pe care putem să le aplicăm.

Tratarea educației ca temă de securitate națională. Fiecare copil trebuie să meargă la școală, indiferent de regiunea din care provine sau de nivelul de trai al familiei sale! Investiții în infrastructura de bază și în noile tehnologii ale educației pentru a inspira, motiva, stimula imaginația, pentru creșterea relevanței educației. Modul în care ne educăm copiii se schimbă azi radical în lume, ținând cont de potențialul uriaș al noilor tehnologii și al meseriilor viitorului. Noi actori intră în sala de clasă: de la profesorul robot dotat cu inteligență artificială și empatie, la școli-laborator inteligente, având un curriculum personalizat, așadar mult flexibilizat și adaptat la nevoiile elevilor. Investițiile anuale în tehnologiile educației ating record după record în cele mai avansate țări ale lumii, cu creșteri de 30% anul trecut de exemplu în SUA, dar nu și la noi. Ceea ce nu se schimbă este motorul principal al educației: INSPIRAȚIA. Mai inspiră azi școala copiii noștri? Cât de des auziți că se plictisesc copiii la școală? Câte dintre lecțiile critice pentru fericire sau pentru succes le-ați dobândit în școală? Unde cultivăm sau stimulăm imaginația, ideile nebunești în școală? Nu putem continua cu memorarea de fapte, date și figure - unul dintre motivele părăsirii timpurii ale școlii. De ce e importantă imaginația? Pentru că vizionarii, antreprenori sau inovatori, mai întâi visează, apoi creează lumea de mâine.

Flexibilizarea și diversificarea curriculei școlare, mult mai multă practică, joc și demonstrație, comunicare, gândire critică și interactivitate pentru a crește relevanța educației. Un singur profesor la oră între patru pereți ține de educația trecutului. Exemplele de reușite individuale și colective merită aduse în școală. Experimentarea este mult mai motivantă și atrage copiii spre școală. Se știe că noi reținem cam 90% din ceea ce facem, 30% din ceea ce citim și doar 20% din ceea ce auzim. Eliberarea imaginației și a curiozității este esențială. Capacitatea de a pune întrebări va fi cea mai importantă abilitate într-o lume cu un trilion de senzori și baze de date mari, cu mașini de învățare, redare și roboți care ne vor răspunde la orice întrebare 24 de ore din 24, 7 zile din 7, indiferent de vârsta pe care o avem. Școlile profesionale sunt o necesitate a prezentului și a viitorului deopotrivă, în măsura în care se reorientează spre acele meserii care nu presupun repetitivitate, efort fizic și riscuri pentru om - care sunt într-o accelerată cursă a automatizării. Într-o lume inundată de idei, adeseori contradictorii, pretenții nefondate, titluri înșelătoare și dezinformare, este foarte important să învățăm să depistăm semnalul esențial într-o mare de zgomot.

Alfabetizarea digitală și tehnologică devine la fel de importantă ca și alfabetizarea funcțională, ca să nu condamnăm tinerele generații la inutilitate pe piața muncii în viitor. De la Suedia, până la Republica Moldova, s-a introdus educația digitală în curricula obligatorie a clasei întâi, așadar, chiar

din școala elementară, începând cu anul 2018. INACO a lansat propuneri similare Ministerului Educației, încă fără reacții faptice.

Mai multă etică și empatie în școală, pornind de la cadrele didactice ca repere umane. Dilemele morale ale prezentului și viitorului nu sunt tratate așa cum se cuvine în școala de azi. Copiii și tinerii noștri au nevoie de un compas moral autentic. Îl găsim azi din ce în ce mai greu. Dacă nici în școală, atunci unde?

Există inițiative care încearcă să re-eficientizeze școala românească și să ajute la conectarea educației la realitățile lumii

În data de 10 septembrie, în prima zi de școală a anului pre-universitar, INACO - Inițiativa pentru Competitivitate a lansat Ghidul Meseriilor Viitorului, o inițiativă inspirațională pentru elevi, părinți și cadrele didactice, un tur virtual al celor mai noi meserii, ale celor mai avansate practici tehnologice, de producție și educaționale din lumea de astăzi.

De ce Ghidul Meseriilor Viitorului în licee? Pentru că sistemului nostru educațional îi lipsește un asemenea demers, care să înfățișeze elevilor din clasele terminale din liceu perspectiva reală a pieței muncii pe care se pregătesc să intre. INACO a conceput acest proiect, care pe lângă Ghid are și o serie de traininguri asociate, pentru ca revoluția inteligenței digitale 4.0. să nu surprindă sistemul nostru de învățământ sau ceilalți factori implicați în desenarea pieței muncii din România cu ochii închiși sau privind în altă parte. Pentru ca tendințele economice ale viitorului și noile locuri de muncă să fie înfățișate tinerilor. INACO a structurat Ghidul Meseriilor Viitorului pentru a argumenta nevoia de creativitate, de adaptabilitate și de interdisciplinaritate ca principale abilități pe care școala și societatea sunt chemate să le cultive tinerei generații.

Viitorii angajați din România și din întreaga lume vor munci mai puțin și mai inteligent, în tot mai multe locuri de muncă cu program flexibil, pe o piață a muncii în care până în 2030 două treimi dintre locurile de muncă vor fi radical schimbate.

Cum se adaptează școala românească la aceste tendințe? Actualmente, în niciun fel, alocând cam tot timpul studiului teoretic, fără a încerca măcar să aducă tinerii cu "picioarele pe pământ", cu fața spre realitățile economice, tehnologice aflate în rapidă schimbare. Practica, internshipul, contactul cu realitatea afacerilor, industriei sau agriculturii sunt cuvinte rare în sistemul românesc de educație.

În sensul acestei lipse a sistemului de învățământ, este realmente o provocare fiecare întâlnire de prezentare a Ghidului Meseriilor Viitorului din cele 14 licee bucureștene în care se desfășoară proiectul INACO. Surprindere, dialoguri incitante, idei deosebite, interes general din partea elevilor, părinților și cadrelor didactice. Despre toate acestea INACO va prezenta la începutul anului 2019 concluziile legate de dorințele și opțiunile profesionale ale participanților, bazate pe răspunsurile la sondajele derulate în perioada septembrie - decembrie 2018. Rezultatele se întrevăd deja a fi surprinzătoare pentru spațiul public românesc.

ADEVĂRUL: Elevii unei școli din Capitală au cerut demisia unei profesoare printr-un protest: „Spune că ea este Regina și noi suntem sclavii ei”/Florinela Iosip

Mai mulți elevi de la școala Sfântul Andrei din cartierul bucureștean Drumul Taberei au protestat la prânz față de profesoara Mihaela Cioc. Aceștia, alături de părinți, i-au cerut demisia, acuzând limbajul agresiv al cadrului didactic, dar și faptul că acordă note haotic, fără a ține seama de cunoștințele elevilor.

Mihaela Cioc predă Educație tehnologică, iar părinții au făcut deja o petiție către conducerea școlii pentru a rezolva cazul. Spune că ea este Regina și noi suntem sclavii ei, s-au plâns elevii Acesta nu este primul protest al elevilor împotriva profesoarei Mihaela Cioc, iar Inspectoratul Școlar cunoaște situația, scrie Radio România Actualități pe pagina de Facebook. „La mine a țipat pentru că nu am apucat să scriu titlul. Mi-a luat caietul și a spus că sunt surdă și nu aud deși stau în prima bancă”, a spus una dintre eleve. „Vorbește agresiv, cu «fă», cu «bă», și dacă nu știm un cuvânt ne dă doi, trebuie să învățăm papagalicește”, este nemulțumirea altei eleve.

EVENIMENTUL ZILEI: La țară, "cornul și laptele" hrănește familia întreagă/ Cristian Tănase

Dacă Uniunea Europeană consideră abandonul școlar o problemă gravă a societății, având ca țintă reducerea acestuia sub 10% până în 2020, autoritățile din România par să nu fie impresionate de fenomen. Programul național "Cornul și Laptele" face parte tocmai din pachetul de măsuri privind

reducerea abandonului școlar în țară, pentru că, în momentul de față, statisticile arată că peste 19% dintre elevii renunță la școală.

Constatăm cu tristețe că acest program nu este încă implementat în 11 județe din România - Buzău, Constanța, Covasna, Dolj, Mehedinți, Neamț, Sălaj, Satu Mare, Suceava, Teleorman, Vâlcea - iar principalii responsabili cu privire la aplicarea acestuia sunt Consiliile Județene. Este penibil cum elevilor le sunt puse astfel de piedici, iar în loc ca autoritățile să contribuie la combaterea abandonului școlar, se pare că acestea ajută la creșterea acestuia. Din informațiile pe care le avem, în unele zone din țară se va începe distribuția acestui program abia după 10 ianuarie 2019", a declarat pentru EVZ Petru Apostoia, președintele Consiliului Național al elevilor (CNE).

La țară, "cornul și laptele" hrănește și restul familiei

În mediul rural, elevilor care provin din medii defavorizate programul "Cornul și Laptele" le este foarte util. Mai ales că aceștia iau ce mai rămâne și pentru frații lor de acasă sau familie. Am vrut să obținem un punct de vedere al responsabililor cu aplicarea programului, dar niciun președinte de consiliu din cele 11 județe nu a fost de găsit. Singurul care ne-a răspuns a fost vicepreședintele Consiliului Județean Constanța, Claudiu Iorga Palaz, care ne-a comunicat că problema ridicată nu este de competența domniei sale.

Deși este ilegal, fondul școlii încă funcționează

De asemenea, Consiliul Elevilor atrage atenția cu privire încă la metoda comunistă interzisă prin lege și anume fondul școlii. "Încă se strânge fondul școlii, sub diverse metode. De obicei, Asociația de Părinți recurge la astfel de practici. Dacă învățământul este gratuit, de ce trebuie ca aceștia să cumpere cretă, să renoveze săli de clasă? Copiii ai căror părinți refuză să contribuie prin "donație" la acest fond, sunt stigmatizați de către colegi", a declarat, pentru EVZ, Petru Apostoia.

Învățământul de stat este, potrivit Legii educației naționale nr. 1/2011, gratuit, numai că în unele școli elevilor sau părinților li s-a cerut să contribuie cu bani pentru asigurarea bunei desfășurări a cursurilor.

Bani "la negru" în școli

Iulian Cristache (foto), președintele Federației Naționale a Asociațiilor de Părinți explică pentru EVZ că "peste 90% dintre școli au Consilii Reprezentative ale Părinților (CRP) și nu asociații cu personalitate juridică.

Încă se strâng în continuare "bani la negru" prin interpuși, prin reprezentanții claselor astfel încât să se ajute la amenajarea acestora. Din păcate, domnii directori încă reușesc să își atragă părinți servili, care nu reprezintă interesul celorlalți părinți, adică nici interesul copiilor. Noi avem o problemă în respectarea legii, în tot ce înseamnă sistem de învățământ. Când vom avea un ministru al Educației (n.r. - momentan, Rovana Plumb e ministru interimar), vom întreprinde demersurile necesare astfel încât să modificăm regulamentul, iar CRP-urile să nominalizeze atât din cadrul acestuia membri în cadrul Consiliului de Administrație, cât și din asociațiile cu personalitate juridică".

Se dorește întărirea asociațiilor cu personalitate juridică, iar în opinia șefului federației de părinți acest lucru este necesar pentru a pune în aplicare programe de tipul "școală după școală". Numai că directorii refuză categoric acest lucru. Avantajul unui astfel de program ar fi reducerea abandonului școlar, iar părinții ar avea astfel posibilitatea să își lase copii pe mâini bune până când vin de la serviciu.

Răspunsul psihologului: Copiii ai căror părinți nu contribuie la fondul școlii, stigmatizați de profesori

"Stigmatizarea legată de aspectul financiar este resimțită de copii ca un complex de inferioritate. Aceste complexe duc la stimă de sine scăzută și construiesc tot felul de credințe toxice : banii scindează oamenii, nu este la fel de bun ca restul sau nu merită. Cel mai important este felul în care părinții gestionează situația", ne-a declarat psihologul Claudia Soare.

Fiica și ginerele lui Gabriel Oprea, pe lista de doctorate plagiate a SRI

FOTO: INQUIAM PHOTOS

Ana Maria Tudor, fiica fostului vicepremier Gabriel Oprea, și Alexandru Marius Tudor, ginerele acestuia, au fost reclamați la Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) pentru suspiciuni de plagiat chiar de către instituția care, în urmă cu trei ani, le-a acordat titlul de doctor în „Studii de securitate și intelligence”, Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” (ANIMV) din subordinea Serviciului Român de Informații.

Fiica și ginerele lui Gabriel Oprea fac parte dintr-un nou grup de șapte persoane în ale căror teze de doctorat Comisia de Etică a Academiei SRI a găsit semnificative porțiuni plagiate.

„La 17 octombrie 2018, Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” (ANIMV) a transmis șapte sesizări referitoare la suspiciuni de plagiat către Ministerul Educației Naționale – Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului

Superior, a Cercetării, Dezvoltării și Inovării (UEFISCDI), privind tezele de doctorat elaborate de: Nae Cătălin Radu, Ana-Maria-Oana Goleanu, Cătălin-Ștefan Ibănescu, Marius Sticlaru, Florina Vevera, Ana-Maria Tudor și Alexandru Marius Tudor”, se arată într-un comunicat al ANIMV.

Anterior, la 3 octombrie 2018, Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” a transmis la UEFISCDI opt sesizări referitoare la suspiciuni de plagiat. Este vorba de tezele de doctorat elaborate de Ionel Goian, Ioan Șandru, Aurelian Cezar Tolescu, Gabriel Naghi (fost director al Serviciului de Protecție și Pază), Severin Florian Lungu, Romeo Oiță, Sorin-Gabriel Cozma (fost șef al Direcției Prevenire și Combateră Terorism din cadrul SRI) și Mihai Gogancea-Vătășoiu. „Cele 15 sesizări au fost elaborate și transmise ca urmare a politicii adoptate

de instituția noastră, de verificare a tuturor tezelor de doctorat care au fost susținute în cadrul IOSUD –ANIMV”, se subliniază în comunicatul instituției.

Alte nume sonore

În urmă cu o lună, Academia SRI a trimis către CNATDCU alte patru sesizări de plagiat. Atunci au fost vizate tezele de doctorat semnate de generalul SRI în rezervă Dumitru Dumbravă sau de fostul ministru al Apărării Mihai Stănișoară. Pe aceeași listă mai

figurau fostul primar al Sectorului 2 Neculai Onțanu și fosta secretară a lui Gabriel Oprea, Adela Loredana Popescu (Neagu).

Reamintim că în total, 85 de persoane au obținut titlul de doctor în Informații și Securitate Națională la Școala Doctorală a Academiei SRI, iar asupra a cel puțin 20 de teze există suspiciunea de plagiat. © Valentin Bolocan

85

de persoane au obținut titlul de doctor la Academia SRI.

Metode noi de examinare

Universitatea de Medicină și Farmacie „I. Hațieganu” Cluj-Napoca anunță că introduce, pentru evaluarea studenților, examenul clinic obiectiv structurat (OSCE), una dintre cele mai apreciate examinări la nivel internațional.

România a fost condamnată la CEDO pentru torturarea unui elev

DECIZIE. Curtea Europeană a Drepturilor Omului i-a dat câștig de cauză unui tânăr din Bistrița, care a dat în judecată statul român. În 2011, adolescentul, atunci elev în clasa a XII-a, a fost luat de la școală și dus în sediul Inspectoratului de Poliție Județean Bistrița, fiind acuzat de jaf la un magazin de cartier, pe care nu-l comisese. După șapte ani de procese, CEDO a obligat România să îl despăgubească pe tânăr cu peste 10.000 de euro, pentru trauma pe care a îndurat-o.